qui ſepe per abiectos ſeruos ad hereditatem
ſue viſionis filios ſuos cōuocat· et per hoſtes de
exilio ad patriā iter ſalutis amicis pnotat· Et
bene noſtis deformem aliquādo formoſo ·ſpecu-
lum ymo cecum videntibus lumen tenuiſſe· ac
claudum ſanis greſſu viam oſtendiſſe·

¶ De trinitate pſonarū et ſubſtantie vnitate·

¶ Fratres ¶ capłm·x·

Nos quo aduiuimus phennes deo grates
referimus· cuius viſio nobis p te innotuit· et
qui talem thezaurum carnalibꝫ abſconditum p
te nobis ꝓtulit· Sed quia pondus carnis ani-
mam aggrauat ecce iterum cogitacō carnalis
mentem diuina contemplantem pulſat· Cum
enim ſuperius racō vnū deū veriſſime eſſe demō-
ſtrauerit et ipm ſolum cūcta ex nichilo feciſſe
ꝓbauerit· Quomō q̄ſi tres deos adorare doce-
mur· dum prem pfectū deū· filiū pfectuꝫ deū· de-
inde ſpūm ſanctū pfectū deū ꝯfiteri monemur·
Dū eni ſic diſtincte tres pſone diſtinguūtur·
quid aliud q̄ꝫ tres dij a nobis intelliguntur·
·M· Ipſa veritate ſe demonſtrāte et racōe ꝓ-
bāte citius videbitis neceſſariā in vna eſſentia
pſonarū trinitatē· et nichilominus p omia ne-
ceſſariū in tribꝫ pſonis indiuidue ſbe vnitatē·
Cū iā ſupius de eo loquerer enigmatice qꝛ nō
poterā ꝓprie quid dixi eſſentiā dei eſſe· ·F· lucē·
·M· De luce quid gignitur? ·F· Splendor·

·M· Quid in luce ꝛ ſplēdore ſimul ↄſideratᷣ·
·F· Calor· ·M· Num in ſb̄a lucis ſplendoris
et caloris inuenitur diuerſitas ·F· Nō· ſʒ ꝓprie-
ptitas· ·M· Num in vocabulis vel officiis ꝑdi
catur ꝓprietas. ·F· Minime. ſʒ diuerſitas·
Nā lucis vocabulū ipſam ſb̄am. Splēdoris voca
bulū lucis grām· Caloris vero vocabulū videtᷣ
exp̄mere lucis efficaciā· ·M· Tūc patet tria
diuerſa vocabula vnā ↄſtare indiuiduā eſſen-
tiamᷣ ·F· Per om̄ia patet· ·M· Sūmū ſpūm
p̄rem· lucē appellari habetis in apl'o· Deus lux
eſt et in eo tenebre nō ſūt vlle· Sūmū q̄ʒ ſpūm
filiū ſplendorē nūcupari hētis in apl'o· q̄ ē ſplen
dor ſb̄e eius· Sūmū nichilominus ſpūm ſanctū·
calorē noīari habemus apud moyſen· Deus nr̄
ignis ē· Cū igitur lux ſplēdor calor· ſit vna na-
tura ꝛ indiuidua ſb̄a· vocabula vero diuſa· cō-
ſtat ꝑfecto p̄ris ꝛ filij ꝛ ſpūs ſancti vnā natu-
rā indiuiduāq̄ʒ eſſentiā· dū in eo qd̄ ſigt q̄d ſit
ſb̄aliter· ſpūs in eo noīatur· Itē in pſonis di-
uerſitatē necc̄riū dū pr̄ gignens· filius naſcēs·
ſpūs ſcūs ab utroq̄ʒ ꝓcedēs ꝑdicatᷣ· ·F· Pla-
ne trinitatē in pſonis pſpicue vidēmꝰ· et necc̄iū
in ſb̄a vnitatē euidēter tenemus· ·M· Ideo vi-
gilātiſſime hec duo noīa ſcʒ ſb̄a ꝛ pſona diuine
eſſentie coaptantᷣ· qꝛ ſp ſb̄a de indiuiduis ꝑdi-
catur i pl'alitate ↄſiſtētibʒ· pſona aūt de indiui-
dua rōnali natura ꝑdicatᷣ· cū nos ſoleamus p-

ſonis p ſalitatē. ſba aūt deſigr̄e eſſentie vnitatē

Cur pater nō mr̄. et filius nō filia dr̄ ſʒ verbi nomē obtineat. Fratres. ca. xj.

Ua ſimilitudie vocat̄ eterna lux pr̄. M. Quia ex ſe prolem ſibi equalem genuit. F. Nōne ſibi magis mr̄is nomē ꝯuenire vidr̄. M. In pr̄e ſp̄ ē pn̄cipalis cauſa ꝓlis. et ideo a pn̄cipali ſexu debuit iure ſʒ noie appellari. F. Qua ſimilitudie dr̄ gignere. M. Certuʒ ē ꝙ mēs gignit cogitacōnē. cū aūt mēs ſeipam cogitat. q̄ſi aliā ſibi ſimilē generat. Sic ſūm⁹ deus cū ſeipm talē q̄lis eſt cogitauit. ꝓculdubio ſimilem ſibi p oīa ymaginē generauit. et ſicut gignens iure pater vocatur ita rectiſſime genitus filius nomiatur. F. Si deus filiū genuit videtur aliqn̄ fuiſſe ꝙ filiū nō habuerit. et hoc nomen ex accidēti accepit. qđ ſi hoc ita eſt ſuperior ꝓlatio labefactatur. qua deo nichil accidētale ſed totuʒ eſſentiale p̄dicabatur. M. Iā racō docuit dei eſſentiā vitam eternam iniciȷ et et finis neſciam. ꝙ ſi hec ſingulariter vera vita abſqȝ inicio ſemper fuit. conſtat ꝙ abſqȝ inicio ſemp ſe viuere intellexit. quod ſi ſe viuere non intellexit ſapiens non fuit qđ nephas ē de deo dicere. Qđ ſi aliqn̄ ſapientiam aliūde accepit qua prius caruit. tunc id a quo tantū bonum accepit deo melius extitit. quod abſurdiſſimū ē. Sʒ ſi ſempiterna vita ſe ſp viuere intellexit.